

Celjski TEDNIK

GLASILO OSVOBODILNE FRONTE CELJA

Leto II. — Štev. 81.

Celje dne 17. decembra 1949.

Cena 2 din

Nedeljske volitve

v naše partizko in državno vodstvo

Dobr potek nedeljskih volitev v okraju Celje-okolina je dokazal trdno velje delovnega ljudstva za učvrstitev krajenskih ljudskih odborov. Povsed, kjer so bile predpriprave za volitve dobre izvršene, kjer so se vršili zbori volivcev, sestanki po volivnih enotah, kjer so je teren agitacijsko razgibal, kjer so frontne organizacije posvečale izbirni doberi in poštenih kandidatov dovolj pozornosti, so tudi volitve potekale v najlepšem redu s stodostotno udeležbo, še v dopoldanskih urah, kljub delu reakcije, katere agilnost se je v poslednjih 48 urah pred volitvami še podvojila. Zaman so na vse načine spetili podnebelsko ljudstvo, da bi ga odvrali od glasovanja. Reakcija, katere predstavniki pri nas so še ostanki kapitalističnih, kulaških elementov na vasi, predvsem na Kozjanskem in v enem delu vojniškega sektorja, je doživelja tudi pri teh volitvah popolen poraz. Razne reakcionarne parole od katerih najbolj razširjena je bila ta, da kdo bo volil je s tem že podpisal vstop v kmetijsko obdelovalno zadrugo, niso imeli učinka, kajti delovni kmetje so že prišli do spoznanja kdo je njihov resnični zaveznik in se ne pustijo več voditi za nos.

V Trnovljah je 8 volivnih enot zaključilo volitve že do 12. ure. V Skofiji vasi so v počastitev volitve popravili okrog 500 m cest. Volitve so zaključile vse volivne enote razen ene do 12. ure. V Dramljah so zaključile tri volivne enote do 12. ure. V Laškem so bile zaključene volitve tudi v dopoldanskih urah. Kolektiv »Volna« v Laškem in kolektiv mestnih podjetij je pa delal dva večera v počastitev volitve. Ravno tako se v Rečici pri Laškem tekmovali rudarji tri dni pred volitvami. V dopoldanskih urah je končalo volitve 5 volivnih enot, izmed katerih ena do 9. in ena do 10. ure. Vas Zg. Gorče pri Bravščah je zaključila volitve ob 8.30, vas Kamenče v Zevnici pa ob 9. uri. V Peči je zaključilo 6 volivnih enot do 10. ure. V Marija graedu so tudi volitve dobre izpadle, 5 volišč je zaključilo vo-

litve dopoldan, med njimi Zagaj že ob 10. uri. Iz Žalcia je 40 frontovev na dan volitve delalo v rudniku Zubukovca. V Gotovjahi so zaključili volitve v vseh volivnih enotah že ob 9.45 uri, ob 14.45 so zaključili volitve v St. Petru v Sav. dolini in Lipejbach, v St. Jederti nad Laškem pa ob 9.30 uri. Skoraj vsa volišča so bila zelo lepo okrašena. Na Vrancem je ena volivna enota zaključila volitve že ob 7.55 zjutraj, 4 volivne enote ob 8. uri, 8 volivnih enot pa ob 9.30 uri. Na Vrancem so sprejeli pred volitvami tudi 40 novih članov v Fronto. Hribovska vas Bree-Jakob dol (Sv. Jeromin) je zaključila volitve ob 14.30. Lubnica na Pohorju (Vitanje) ob 11. uri in hribovska vas Log (Lisičje) že ob 9. uri dopoldan. Tako so volili frontovci svoje nove predstavnike v krajevne ljudske odbore širom našega okraja. Celo sneg, ki je v nekaterih višinskih predelih zapadel do kolen in kjer so bili volivci oddaljeni od svojih volišč po uro in še več, so dokazali, da so njih tradicije partizanskega borbenega duha in da jih v horbi za svojo oblast ničesar ne more zaustaviti.

Niso pa prihajali na volišča sovražniki delovnega ljudstva, špekulantski elementi na vasi, ki jih več ali manj poznamo. Ti so se razkrinali tudi že pri vseh gospodarskih akcijah, pri sabotiranju raznih obveznosti. Teda teh je zelo malo in delovno ljudstvo bo poskrbelo, da jih bo še manj. Na Kozjanskem, razen par izjem v Lisičnem, niso prišli na volišča vsi večji kmetje. V Rakovi stezi (KLO Frankolovo) se čuti vpliv »gospoda« Vinter Ivana, kateremu se zelo dobro godi, saj ima že dve služkinji, ki jih izkorisča. V St. Rupertu in St. Rupertu nad Laškim volitve niso dobro potekale v dopoldanskih urah zaradi zahrbnega in podtalnega delovanja tamkajšnjega župnika. Sam župnik v St. Rupertu ni šel voliti z izgovorom, da je to politika in da se en v politiko ne meša ter tudi zato, ker so volitve prostovoljne. Ali je bilo njegovo odobravanje politike vojnega zločince Škofa Rožmana med skupino

v krajevne ljudske odbore - manifestacija zaupanja delavcev in delovnih kmetov

cijo tudi brez »politike« (novraštva do Narodno osvobodilne borbe), to je prostovoljno? V obrobnih vasil v Marija graedu, ki mejojo na St. Lenart tudi zaradi vpliva »dušnega pastirja«, niso dopoldan volitve potekale tako kot bi to bilo v skladu z interesu prebivalcev v Marija graedu. V Višnji vasi se je vsekar kor utrl vpliv tajnika KLO-ja Muršiča, ki je že pred volitvami skušal vplivati na pravilno izbiro kandidatur. Tajnik Muršič, bivši žandar, je hotel komandirati na KLO-ju. Ke je KLO dobil 7 ton premoga, ga je razdelili samo med večje kmete, breme oddaje v tem krajevnem odboru so po njegovem zaslugu nosili pretežno le mali kmetje, radio-aparat, last tamkajšnjih masovnih organizacij, je pa predal privatniku. Zaradi takšnih njegovih dejanj seveda ljudstvo ni moglo imeti zaupanja v svoje predstavnike v tem KLO-ju, kar se je tudi popolnoma razumljivo odražalo pri samih volitvah. V Brezovici (KLO Pristava) ni šel volit največji kmet Kramršek. V St. Juriju ob Taboru je izjavil kmet Pusovnik Ivan in njegova žena, da ne gresta voliti zaradi tega, ker ne priznavata nobene druge vlade kot nebesko. (Pripomnjamo, da sta obadvajti pripadniki Jevhovske sekete, ki je agentura imperializma.) Nič bolje se pri volitvah ni izkazala učiteljica v Lokah pri St. Juriju ob Taboru tov. Priškovič, ki je javno vrgla kroglice v črno skrinjico. Delovni človek se vpraša, kako bo vzgajala njegove otroke, ko pa ruši s takim dejanjem vse njegove napore.

Tako se so ponašale na dan volitve tiste maloštevilne bedne figure, ki jim današnja državna ureditev ne prijava. (Zakaj, sami najboljše vedo — ve pa tudi delovno ljudstvo!)

Vse delovno ljudstvo je pa s ponesom in strinjenjem pristopilo na volišča, zavajajoč se, da s tem svojim dejanjem, ko izbere najboljše ljudi v krajevne ljudske odbore za svoje predstavnike, koristi samemu sebi in s tem prispevki k hitrejši graditvi socializma.

22. december - dan Jugoslovanske armade

V nekaj dneh bomo proslavljali osme obdobje ustanovitve naše ljudske globoko revolucionarne — Titove armije. Pred osmimi leti je bila po nalogu tov. Tita formirana v vasi Rudo I. proletarska brigada.

22. december 1941 proslavljamo kot redni dan naše slavne armije, na katero ogromno vlogo v času Narodno osvobodilne borbe smo ponosni, kakor smo ponosni tudi na častne naloge, katero postavlja pred našo armijo današnje razdobje graditve socializma.

Prvi zarodki naše Armije so bili prav za prav v jeku prvih uporniških pušč, v Švenketu najprimitivnejšega orožja, s katerim so pričeli upor vsi naši narodi, sledič po pozivu Komunistične partije. Pojavili so se v prvih partizanskih edredih, a formiranje I. proletarske brigade kot večje, regularne, v vojski in moralnem pogledu močne edredice, predstavlja odločen poseg naše Partije, pomemben za nadaljnji razvoj naših osvobodilne borbe naših narodov, za razvoj naše armije v močno pest, ki je uspešno tolka okupatorje in domačo izdajalce.

Proučevati postanek in razvoj naše armije bi pomenilo proučevati zgodovino naših NOB, ker sta obe med seboj tesno povezani in ju ne moremo ločiti. Postanek in razvoj naše armije je prav tako nerazvojno povezan s postavljanjem temeljev naše ljudske oblasti in njeno nadaljnje izgradnje. Zato ne moremo govoriti ločeno o razvoju naše Armije, temveč moramo nujno povezati borbe naših narodov za svoje nacionalne osvoboditve za zrušitev vladajoče buržauzne klike, ki se je zvesto postavila ob stran okupatorja, povezati jo moramo z izgradnjo resnične ljudske države in končno z izgradnjo socializma.

Razvojna pot naše armije je pokazala vsečen svetu zmago svetih principov marxizma-leninizma, prilagojenih takratnih situacij in konkretnim razmeram v naši državi.

Druga svetovna vojna je bila veliki izpit za vse Komunistične partie, a posebej je za Partije zasutih držav. V tej vojni so Komunistične partie imela prilike pokazati svojo sposobnost, smelost, svojo moč in svojo internacionalistično deselost. Kako so posamezne Partije spravile ta izpit?

Komunistične partie Francije, Grčije in jugoslovanskih držav so se odločile za borbo, ki se je odražala predvsem v italijanskih, sabotаж in diverzantskih akcijah. Zavrgli so način vse-

Novi ljudski odbori

naj bodo v prvih vrstah borbe, za socializacijo naše vasi!

Družmirje bo volilo najboljše ljudi

Ze zadnji je Celjski tednik poročal, da se Družmirčani pridno pripravljajo na volitve. Tekmovati hočejo z vsemi KLO in končati volitve ob 8. uri zjutraj. Pridno se udeležujejo predvolilnih sestankov, na katerih razpravljajo o odkupih in raznih gospodarskih problemih. Tudi misel o zadružništvu je pri njih prodria nekaj globlje in bo morala v najkrajšem času zrasla pri njih lepa zadružna.

Udeležba na predvolilnih sestankih je zadovoljiva. Opozati je da se posebno žene v lepem številu udeležujejo sestankov, saj jih je več kot ostalih. Pa naj vemo, da družmirške žene niso med zadnjimi. Pokazalo so, da se zavedajo važnosti vseh odkupov in sodelujejo s tem, da zadoščajo odkupom in izpolnjenih nalogah in ker so jih veste vršili, jim je bil obračun lahek. Pokazalo so s svojim delom, da so vredni še nadaljnega zaupanja svojih volivev.

Strnjeni s svojimi aktivisti bodo Družmirčani šli v nedeljo na volišče in v zgodnjih jutranjih urah pokazali, da ne postušajo agentov vzhoda in z pada, ampak bodo oddali glas kandidatom, s katerimi bodo skupno delali in hodiči po poti, ki nam jo je začrtal naš ljubljeni voditelj maršal Tito.

Založnik Ivan in njegove zasluge za dobro delo KLO-ja

Krajevni ljudski odbor Vrhloga spaša med najboljše v poljčanskem okraju. Tu je bila tudi najprej in najbolj točno sestavljena kandidatna lista. V Vrhlogi so večinoma manjši kmetje, ki so sicer še precej pod vplivom večjih okoliških kmetov, vendar pa pravilno delo Krajevnega ljudskega odbora sproti briše kvarne vplive kulaških elementov. Vrhloga je že vse odkupe za leto 1949 izpolnila 100 odst.

Največ zaslug za uspešno delo v KLO Vrhloga ima Založnik Ivan, ki odgovarja za vse odkupe in je priznan kot najboljši odbornik imenovanega ljudskega odbora. Založnik je upokojeni železničar. Ko se je v letošnji pomlad v njihovi vasi osnovala Kmečko odbelovalna zadruga, je bil Založnik prvi, ki je sprovojil dal 7 in pol hektarsko posestvo v zadrugo brez odkupnine. Njegov sin je predsednik te zadruge. Mlada zadruga

ga uspeva dobro in so letos vse planske naloge dobro izpolnili. Plan jesenske seteve pa so pri žitaricah prekoračili in posejali 3 hektare več.

Odbornik Založnik se zlasti odlikuje po svoji vestnosti in natančnosti v delu. Ker v KLO Vrhloga odgovarja za vse odkupe, ne razbijje prej planov, dokler se ni o zmogljivosti vsakega posameznega zavezanca osebno prepričal. Potem sele sklici sejo odbora, kjer razbijajo plane na posamezna gospodarstva. Zaradi pravične razdelitve oddaje, zradi svoje vestnosti in neumornega dela za gospodarski napredki vasi, si je pridobil velik ugled med vaščani.

Za volitve v KLO so si v Vrhlogi razen enega člena zbrali vse stare odbornike kot kandidate. S to izbiro in notrditvijo kandidatne liste, je Vrhloga dokazala, da je zadovoljna z delom starih odbornikov in jim bo pri volitvah znova izkazala svoje zaupanje.

na vse večjih gradbiščih petletke. Samo letos je delalo na cesti Bratstva-Edinstva 80.000 pripadnikov JA. Naša vojska je s pomočjo civilnega prebivalstva izgradila tudi železniško progę Sabac-Koviljača. Na teh delovniških so članji armije pokazali doslej največjih delovnih polet, saj so povprečno prekračevali dnevne norme za 200, 500, pa tudi 600 odst.

Naši narodi so opravljeno ponosni na svojo ljudsko armado. Zavedajo se, da je takšna armija lahko zrasla samo ob skrbi naše Partije, Centralnega komiteeta in tov. Tita, ki so vložili vse napore, da zavarujejo pridobitve naše narodnoosvobodilne borbe in zagotovijo našim narodom mirno pot v socializem.

Naj živi naša mlada s slavo venčana armija!

Naj živi njen ustanovitelj in genialni voditelj maršal Tito!

V nedeljo

bodo volili tudi v šoštanjskem okraju

Vse kraje in vasi okraja Sostanj je zanjela predvolivna aktivnost. O volitvah razpravljajo rudarji na velenjskem radniku, gozdniki delavci v Zg. Savinjski dolini, zidarji in delavci na gradiliščih Gradisa v Šoštanju in vsi drugi, ki vlagajo vse sile za izvedbo plana, industrializacije in socializacije naše domovine. O volitvah mnogo razpravljajo tudi po vseh. Vsa delavce, kakor tudi delovni kmet se zaveda pomena predstojenih volitev. Gdaj, da je treba predlagati in izvoliti najboljše ljudi, ki bodo res predstavljali ljudsko oblast na vasi in delali za interes delovnega ljudstva ter prispevali vse za izgradnjo socializma. Iz dela nekaterih odbornikov vidimo, da je bilo nekaterim vse drugo prej mar, kot da bi vestno in častno izvrševali svojo funkcijo kot ljudski odborniki. Nekateri odborniki pa so se v svojem delu res izkazali in jim je ljudstvo zato izreklo vse priznanje ter jim zopet zaupalo delo v ljudskem odboru. Znova so bili predlagani za kandidat in bodo gotovo spet izvoljeni.

Novoizvoljene ljudske odbore čakajo odgovorne in častne naloge. Poleg 6 že ustanovljenih obdelovalnih zadrug v okraju Šoštanj so dani pogoji za ustavljjanje nadaljnji. Razumljivo je, da bodo pri ustavljjanju novih v pomoč ljudski oblasti vedno in povsod množične organizacije ter naši bori za plan iz rudnikov in tovarni. Vse že obstoječe obdelovalne zadruge bo treba razširiti in jih gospodarsko utrditi, posebno v Gorenju, Gorici od Dreti, Šaleku in drugod. Poleg teh čakajo ljudski odborniki nadvse važne gospodarsko politične naloge, ki morajo biti res vestno in vztrajno izvršene, saj z njimi vzporedno in delavcem v tovarni in rudarjem v jami pomagamo izvrševati petletni plan.

Na zborih volivev, ki so se vršili po vseh krajih, kakor tudi na predvoliv-

nih sestankih, so volivci ugotavljali poleg uspehov tudi pomankljivosti pri delu krajevnih odborov. Razpravljali so o posameznih odbornikih, ki so se zaradi nebudnosti množičnih organizacij v vloge samih vrnili v ljudske odbore. Ti so predvsem ščitili lastne interese, vse drugo pa jim je bilo tuje. Tak je bil tajnik KLO v Ljubljini Hriberek, predsednik KLO Radmirje Prislani, kmetijski poročevalcev v Novi Stifti Suhošniki Tomaž itd.

Na predvolivnem sestanku v Št. Vidu so prišli razen Krajcer Alojza in Mirkac Ježeta vsi volivci. Prvi je velik kmet, ki noče razumeti izgradnje socializma, ter se še doslej ni udeležil nobenih volitev, drugi pa je pod njegovim vplivom. Na sestanku so živo razpravljali poleg dela ljudskega odbora tudi o sporu med Informbirojem in FLRJ. Sklenili so, da naj bi imeli vsake 14 dni sestank OF, kjer bi jim raztolmačili vse gospodarsko politične naloge in politično situacijo doma in po svetu.

V Šaleku so na predvolivnem sestanku razkrinali odbornika Siter Franca iz St. Bricia in Oštir Franca iz Pakre, katerih delo ni bilo v korist skupnosti. V nov odbor pa so predlagali samo najboljše ljudi.

V Gorici ob Dreti so na predvolivnem sestanku črtili s kandidatne liste Praznik Cirila, kmets iz Kokarja. Razkrinali so ga kot protljudskega elementa in špekulanta. Kot tak se je izkazal pri tem, ko je dal od svojega velikega postava nekaj zemlje v obdelovalno zadrugo samo, da bi se rešil obvezne odaje. Okrajnim aktivistom pa je izjavil, da on ne bo pristopil v obdelovalno zadrugo in naj ga kar puste v miru. Vendar pa ni miroval in je pred napovedanim sestankom obiskal vaščane v Kokarju ter se prihajnjeno zanimal, kdo bo šel na sestanek in skušal vpli-

vati nanje, da se sestanka tudi oni ne bi udeležili.

Tudi v Lokovici predsednika Srebreta nimajo na kandidatni listi in so ga na sestanku razkrinali, saj mu je bilo delo v ljudskem odboru deveta brigata. Niso ga zanimali odkupi, mobilizacija delovne sile in so mu tudi priprave za volitve odveč. V Lokovici bomo volili nove, boljše ljudi, ki so se v svojem delu že doslej izkazali.

V Šoštanju pa so priprave za volitve v najlepšem teknu. Na predvolivnem sestanku so sklepali, kako bodo čim teže uredili mesto Šoštanj. OF je dala obračun o svojem delu, obveznost 20.000 prostovoljnih delovnih ur so že skoraj dosegli in bo do konca leta gotovo presežena. Za kandidate so bili ponovno predlagani tov. Ravljen Marija, Sukovič Slavka in dosedanje predsednik Pejovnik Vinko, ki je klub visoki starosti opravjal svoje delo vestno in požrtvovano.

V pripravah so se razgibale vse množične organizacije v Šoštanju, le ZB stoji ob strani. Za odbor ZB so predvidene volitve, kjer bodo izvoljeni najboljši bori in bo tako organizacija gotovo lahko odigrala svojo vlogo kot jo mora. Med vsemi organizacijami pa je najboljša AFZ.

V Pesjem tajnik Ulrich Marija zasluženo spet kandidira, saj je svoje delo vseskozi vestno vršila. Na kandidatni listi imajo 10 najboljših mladincev, ki so jih predlagali na predvolivnih sestankih, ko so črtili nekatere, ki govorijo ne bi delali dobro in v korist ljudstvu.

Na plenumu v Šoštanju so v nedeljo sprejeti obveznosti, da bodo izvolili najboljše kandidate, ki jih je predlagala OF. V Šoštanju bodo 100 odst. volili do 9. ure dopoldne in s tem dokazali zaviranje v OF in našo ljudsko oblast pod vodstvom KPJ. Na rudniku v Velenju bodo rudarji volili še predno bodo šli na delo ob 4 zjutraj. Delali pa bodo na čast volitev. V odboru OF Podkraj pri Velenju bodo z volitvami začeli ob 4 zjutraj in jih 100 odst. zaključili do 7. ure zjutraj, je obljubil delegat tov. Vranjak Jakob na nedeljskem plenumu OF.

V Velenju bo godba SKUD-a na dan volitve igrala budinicu ter obiskala tudi vse okoliške kraje. Prejšnjo nedeljo pa je igrala ob prički volitev v Okraju Celje-okolica v Št. Iiju in Št. Andražu. Mladina je za dan volitve prevzela važno kurirske službe. Skrbela bo za pravočasno poročanje iz vseh oddaljenejših krajev.

V nekaterih krajih pa se zaostajajo v pripravah za volitve, posebno v Novi Štifti, Ljubnem, Škalah, Ravnah in Smilatu. Morali bodo v teh dneh popraviti kar so zamudili. Vzgled naj jim bodo naslednji, ki se drug drugemu napovedali tekmovanje za čimboljšo udeležbo in čim hitrejši zaključek: Pesje Velenju, Gorica ob Dreti Nazarju, Šoštanj Družmirju, Bele vode pa Škalam.

Z volitvami v KLO si bomo udelili našo ljudsko oblast, dokazali naše zaviranje vanjo in v našo politično vodstvo s tov. Titom na čelu, Klevenčnikom Informbiroju pa bomo znova dokazali, kako nečivno in prazno je njihovo klevetanje saj si bomo z volitvami še bolj utrdili in osigurali pot v socializem.

A. P.

Kako je aktivist Šoštarč Otmar v KLO Polje ob Sotli pozivil delo OF v predvolivni kampanji

Kot ostali aktivisti OF je tudi Šoštarč Otmar bil zadolžen v predpripravah za volitve v KLO Polje ob Sotli.

Osvobodilna fronta v Polju je bila dolgo časa nedelavna in ni krajenvemu ljudskemu odboru nudila nikake pomoči pri izvajjanju gospodarskih nalog. Tovariš Šoštarč se je dobro zavedal, da je ena od osnovnih gospodarskih nalog v predvolivni kampanji zaktivizirati OF na vasi. Mlad, redkobeseden fant, ki je bil vedno dosleden v svojem delu se je srečno restrostjo in odgovornostjo lotil te naloge.

V pripravah za volitve, ki bodo v poljanskem okraju 18. dec., je najprej zaktiviziral KLO in množične organizacije. Sklical je dosedanje odbornike KLO in jim temeljito obrazložil delo, ki ga morajo opraviti v pripravah za volitve. Zatem je sklical zastopnike vseh množičnih organizacij — 40 po številu — se z njimi pogovoril o vseh gospodarskih problemih svoje vasi, ter s tem v zvezi o pripravah za volitve. Tudi nove kandidate za volitve v KLO Polje je z predstavniki množičnih organizacij prav dobro prerešetal. Tako je v naslednjih

dneh pa je začel sklicevati množične sestanke vaških odborov OF. Od 9. ure dopoldne pa do pozne noči je tov. Šoštarč hodil iz vasi v vas in razlagal ljudem pomen in način volitve. Sestanki so bili povsod, kjer jih je organiziral tov. Šoštarč izredno dobro obiskani. Tu so bile tudi kandidatne liste sezavljene na bazi najširše demokracije.

Tako je tov. Šoštarč uspel v predvolivnih pripravah preko članov OF pritegniti k sodelovanju celotni krajenvi ljudski odbor. Prvotno so bili ponekod predvideni kandidati sami večji kmetje, katere pa je ljudstvo na množičnih sestankih črtilo iz kandidatnih list in postavilo nove, poštene kandidate iz vrst delavcev in malih kmetov.

To je delo vlglednega aktivista, ki mu je z vztrajnim in požrtvovanim delom uspel poživeti delo vseh množičnih organizacij v KLO Polje in s tem je tov. Šoštarč že v naprej zagotovil najboljši uspeh volitev. Do sedaj je imel Šoštarč v tem KLO-u že 15 sestankov, zato smo lahko prepričani, da ne bo nobenega volivca, ki bi na dan volitev 18. decembra ne vedel, kaj je njegova državljanska dolžnost.

A. P.

Vlado Habjan:

Odločitev

Odlomek iz cikla „Ljudje v Znojillah“

Po vasi so ugašale luči ena za drugo. V toplo jesensko noč so se odpirala okenca. Prenekatera Ravnjanka je, narančanje se na podoknico, prisluhnila, če ni njen mod tenorji, ki so zategnili ubrano:

»Ko psi zalajajo...«

A v zlitiosti glasov fantovske pesmi je le redkim uspelo ugantiti svojega, posebno ker jih je motil Matijin grmeč bas, ki je donec preko vasi v tiho noč, posebno tam, kamor so prišli v vas Strle, kapelan, Lesjak in Matejčeva Polona, ki je obrala domala vse hiše.

Zaradi tega niso bili Ravnani pravni prezenčni, ko je začel v nedeljo pri rani maši župnik počasi in premišljeno govoriti z lece o težavah in nadlogah, ki tarejo svet. Zenske so pogledovale zdaj veliki kip matere božje, zdaj župnikov razgreti obraz in ga poslovale, ker se je tako razvnel; saj mož je bolehal na srčni nervozni in se ni smel razburjati. Nekatere pa so spontano dvignile oči proti kipu in tiho soglašale, da je greh kriv vseh težav. Matejčeva Polona se je sklonila k sosedi in ji šepnila: »Gospod gotovo mislijo na nedeljsko tedeljno predirevitve. Samo pomisli: dekleta so nastopila v kratkih krilih, a fantje brez srajce. Kaj misliš, da to ni greh?« Pritrdirno sta se spogledali in si obe popravili težki svileni rutni še bolj na čelo. Polona je znova dvignila oči h kipu, soseda pa proti leci.

Redki moški na desni so zehali in leno prebirali molike. Ravnani so bili sploh čudni ljudje. Govori in pridige

rdel. Besede ni več polagal umerjeno in premišljeno na srca svojih vernikov. Padale so trdo na bogaboječe in zabavale druge, ki niso vzelji moževe jeze preveč resno.

Gostilničar Strle, ki se je pred leti preselil v Ravnne in je zadnje čase kaj pridom blagoslovu se na stoljodržal v cerkev, je drenzel soseda Zakrajška: »Prav ima na župnik. Vsako nedeljo se že dela: enkrat zadružni dom, pa vožnja lesa in ne vem, kaj še vse. Na božjo čast nilice ne posmisli; zato pa je tako.« Zakrajšek mu je priklimal in se popravil v prvi klopi, ki sta jo imela onadvina in še nekaj premožnejših kmetov.

V cerkvi je postajalo vedno bolj mračno. Oblaki in goste megle, ki so se že od onega dneva grmadile nad Osolnikom in Goznicu so se zdaj raztegnile na dolino in pretile z nevihto. Zadnji ljudje so prisilili v cerkev in zaprla za sabo vsa vrata. Sonce je le še tipaje metalo svoje razprtene svetlobne snopke skozi velika rožnata okna za glavnim oltarjem, dokler niso tematni oblaki zakrili tudi velike slike farnega patrona sv. Jurija na prednji steni. Ženske so spokorno sople, moški leno zehali in si mislili svoje, ker se postarani župnik še vedno ni mogel umriti. Ponovno je pouparil, da vera pesa in sploh da ni zato sreča na svetu, ker ni katališki mož, ki bi jo spravili na pravo pot.

Matiča, Koren in Becijev Peter so se spogledali, Koren je šepnil Matiji: »Mož, kaj hoče. Pokvaril nam bo sestanek, če se mu že ne bo posrečilo vrniti svojih kandidatov.«

Prostrana notranjost ravnjske cerkve se je vedno bolj mračila in teža župnikovih besed je še morečje sevala v duše faranov. Zunaj se je vsula gosta ploha. Veter se je vztrajno zateval v Škrpajoča pobaranva okna in zlovesče tulii okrog oglov. Župnik je končal pridigo z gorečim pozivom, da je treba na vsakem koraku misliti na božjo čast, če hoče človek imeti blagoslov na zemlji in doseči zveličanje svoje duše v večnem kraljestvu. Z mašo pa je

„Aero“ tovarna barvil v Celju skrbi za nove proizvode

Tovarna »Aero«, ki je pred vojno delala pod imenom »Brauns« je prej v glavnem izdelovala barve za oblike in artikel za gospodinjsko uporabo. Po osvoboditvi pa je tovarna spremnila svoje ime in se preorientirala tudi na izdelovanje kemičnih, pisarniških in šolskih potrebščin. Danes izdeluje tovarna »Aero« indigo papir, karbon papir, hektografski karbon papir, akvarelne barve za šolske in umetniške potrebe, lepila itd. V letu 1950. pa bo tovarna začela izdelovati matrice za razmnoževalne aparate, tempera barve za šolske in umetniške potrebe, različna črnila in izolirne trakove za elektriko. V pripravi pa je še več drugih proizvodov.

V sklopu tovarne »Aero« je zdaj tudi bivša tovarna »Etole«, kjer izdelujejo esenco in eterična olja. Tu se je v tem letu posrečilo kemiku Mlakarju iz jelkinega eteričnega olja izdelati 9 novih proizvodov. Iz surovega jelkinega olja je napravil jelkino brezterpensko olje in brezterpensko seskviterpensko olje, ki se uporablja v parfumeriji. Poleg tega je tovarniški Mlakar napravil še bornil acetat, ki se rabi specialno za parfume v industriji mila, terpinil acetat (ki se istotno uporablja v industriji mila), tehnični borneol itd.

Vse te nove proizvode, ki se rabijo v industriji mila, deloma pa tudi v medicinske svrhe, bomo odslej izdelovali doma. Prej smo pri nasu surovo olje iz tov. Šoštarč. Neumorni direktor tovarne Rado Jenko skrbi z mnogimi novimi iznajdbami za ugled tovarne »Aero«. S svojo spremnostjo, iznajljivostjo in visokim strokovnim znanjem si je že v drugi zaslužil naslov novatorja, saj so nove akvarelne in tempera barve, matrice za razmnoževanje in izolirni trak za elektriko trud in uspehi njegovega plodonosnega dela.

Sv.

Celjske opekarne v borbi da bi gradbiščem zagotovile dovolj opeke

Celjske opekarne, ki imajo svoje obrate v Celju, Ložnici, Ljubečni, Bučkovem žlaku in Brezicah, so v letosnjem letu s svojo proizvodnjo zlasti v poletnih mesecih dosegale prvo mesto med opekarji Slovenije. V mesecih juliju je najboljši uspešni dosegel opekar Bukovčič, kjer so v eni uru uvozili 1191 komadol ter izvozili 1017 komadol opeke. Povprečno je odpadio pri tem na enega delavca 339 komadol na uro. Številčni rezultati se sicer ne razlikujejo mnogo od prejšnjih, vendar pa je pomembno to, da danes delajo po vseh obratih po brigadnem sistemu, ki so ga uveli v mesecu maju. Pri njem je važno, da je delo v opekarne stalno in s tem dosegene tudi kvalitetno boljši izdelki. Uspehi brigadnega sistema dela so se pokazali že v prvih mesecih, zlasti pri surovi izdelavi in pri peči, zato jih je delavstvo tudi osvojilo kot stalen način dela v obratih. Zato so lahko obrati cejljskih opekar na redno dosegali mesečne plane od 95–105%. Le zadnja dva meseca, ko je nastopilo dejevno vreme plana, niso mogli dosegeti, ker je delo pri izkopavanju gline zaradi mokrote ovirano. Tudi sušenje opeke je otežko, ker imajo slabe, še stare sušilnice. Kljub temu pa so poleg uspešne surove izdelave opeke v drugih manjših uspehih znatno znižali tudi polno lastno ceno.

Dne 29. novembra so proglašili prve udarne in pohvalne najboljše delavce. Zlasti so pri nazajnem pečarjem, ki so vseskozi pri načrtu delu, pa so kljub temu dosegali prvo mesto v proizvodnji. Pri tem je treba pohvaliti

Ob novi premieri v Ljud. gledališču —

MIRA PUC

»Ogenj in pepel«

Gorki piše, da sta komedija in drama z vrhov Shakespearja in Moliera vedno bolj padali. »Ker umetnost oblikuje ljudi, bi bilo mogoče sklepati, da padanje dramatske umetnosti izpričuje, kakor da izumirajo silni značaji, silni ljudje.« Potem pa ugotavlja, da je tudi meščanska doba rodila ostro izklesane značaje. Tu misli na razne vplivne bančne lopove 19. in 20. stoletja, kakov Oustrica, Stavyskoga, Kreugerja, na razne kolonialne grabeže a la Cecil Rhodes, ki niso prav nič »slabši« od Cortesa ali Pizara, na razne kralje nafte, jekla in bombaža, na razne tipe iz 60. ameriških ali 100 francoskih familij, ki jim ne gre odrekati silnega značaja, zlobne genialnosti, straholne zločinske prakse v mednarodnih vojnah, ki jih izrabljajo za svojo osebno obogatitev.

To je ena stran medalje. Imamo pa še drugo stran v tej dobi: vrsto velikih ljudi s področja kulture, znanosti in politike, ki so se za ceno najtežjih žrtv upirali nečloveški praksi molohov 19. in 20. stoletja. Take ljudi smo imeli tudi mi Slovenci, čeprav je naš povprečni kulturnik rad zamiral v zagreneli misli, da se pri nas dramatika zato tako pohlevno razvija, ker pa ne delamo svoje politike, ker v naši meščanski družbi ni moglo priti do velikih dejanj, ker pa ni bilo velikih ljudi. To bi utegnilo biti res samo do neke mere in nekega časa. Nič več pa to ne velja za čas, v katerega je s svojo dramo posela pisateljica Pucova. V tem času so v slovenskem življenju nastopili ljudje, ki jih je oblikovala delavska partija v revolucionarni samozavesti, v ljubomilu domovine, v obrambi domovine, junaštvo, pogum, držnost, odločnost, vztrajnost in energijo teh ljudi se je izkazala z dejanjem v prejšnjem Jugoslaviji, v borbi z okupatorji in kolaboracionisti in se še kaže v borbi za gospodarsko obnovo in petletku, pa tudi — in še kako — v borbi za čistost ideologije proletariata in njegove Partije. V tem času pa je tudi buržoazija v boju za gospodarske in politične pozicije — kulturne je več ali manj izgubila že pred vojno — naša v sebi značaje, ki so bili zmožni najpodlejši, najnesramnejši dejanji. Ali si je mogoče misliti strašnje moralno popačenost, okrutnost in brezvestnost, kakor smo jo imeli priložnost doživljati pri poniglavih condottierih slovenskih belogardistov in plavogardistov, večjih in manjših, odkritih in neodkritih? Srednjeveški inkvizitorji, najtemnejše izdajalske figure iz Shakespearjevih dram niso nič v primeru krvavim kaplani in polizanimi črnci. Oni so bili nekoč, dojno časa je že tega, te pa smo videli, hodili z njimi v gimnazijo, na univerzo, jih »učili«...

Snovi in značajev za dramo na pretek, da o konfliktu ne govorimo. Simbolični naslov »Ogenj in pepel« se mi zdi slab spričo tega konfliktu.

Slovenski dramatiki so začutili, da je nekaj takega, kar je v slovenski družbi že pred pol stoletja opazil in postavil na oder I. Cankar, česar pa med obema vojnoma nobeden ni jasno videl razen najredkejših izjem. Zdaj imamo

nekaj dram iz te snovi. Najmočnejša je gotovo Potrčeva »Lacko in Krefli«, v kateri je upodobljena narodno osvobodilna borba in naše podezelje. Naša kmečka drama ima staro izročila, saj sega prav do »Zupanove Micke«. Ni čuda, če je tudi iz časa NOB največ drama iz kmečkega okolja. »Čas je pisal resnice drame, pisatelji smo samo več ali manj dobrí ali slabí zapisovalci teh dram,« je zapisal Potrč.

Toda čas je pisal tokrat drame tudi v Ljubljani, v meščanskem osrčju slovenske družbe. Pucova je zapisala že drugo iz tega okolja, ki ga dobro pozna.

Celjska predstava »Ognja in pepela« je naletela pri publiki na lep sprejem, čeprav ima delo nekaj dramatskih pomanjkljivosti, pomanjkljivosti, ki bi jih v romanu morda manj občutili. Na odru pa bi v resnicu radi zagledali »obraz v zrcalu«, obraz naših meščanskih ljudi v tem času. Pogrešamo predvsem tipičnih značajev v tipičnih okoljih narodno osvobodilne borbe. To velja predvsem za vojaškega kurata, ki je kljub raznini opatom Marcone in drugim apostolskim legatom Vatikana vendar manj tipičen za naše razmere kakor kak Erlich, Glavač, Križaj in kar je še drugih žalostnega spomina. Teh ljudi ni oblikovala šele italijanska okupacija in fašistični sacerdote, marveč jih je rodila in vodila katoliška akcija že 10 let pred NOB. Ob padru Giovanniju imam vtiš, da je v njem premašno študija i politike Vatikana i cerkvene socialne filozofije, pa tudi premašno konkretnega materiala iz domače klerikalne politike in ideologije, da bi na nas učinkovala tako kakor Cankarjevi župniki ali kaplan v Kačurju. In končno: čemu našrati slovenski meščanski salon z naturaliziranim Lahom, tudi če se je kje kdaj in concreto to zgodilo. Tipično za medvojno Ljubljano to gotovo ni bilo. Dalje je tu stari senator, predstavnik slovenske liberalne buržoazije, prisklednik beograjske čaršije. Na smrt bolan, na odru le govor, kakor da bi za senatorje stare Jugoslavije bil v tem času tipičen liberalni demokratizem v najbolj bledi malomeščanski izdaji s sredinsko moralno teorijo vred.

Vendar drama kljub temu človeka prime: v njej je življenje, kakršno je bilo. Tu je Robov oče, tu Martel, tu Tanja. Tu sta kontno Iris in Savo, pri katerem pa tudi marsikaj manjka za odrsko osvetlitev takega tipa. Kljub temu, da tehnična drama ni napisana tako, da bi nas zlahka ves čas pritegvala, njena ideja dramatično vpliva na gledalce.

Delo je režiral Zorko. Ni imel lahkega dela. Delal je zasedenimi igralci z eno samo izjemo. Drama terja od režiserja nekaj takega, kar je nekoč povedal Hofmannsthal: Vsak ustvarjač režiser je pesnik. Upodabljati značaje kakor so senator, črnorokec in celo padre, ni lahko, saj so vsi več ali manj raisonierji svoje politične skupine, manj pa aktorji. Treba je najprej globokega razumevanja dogodkov in njihovih nositev značajev, potem pa iznajdljivosti,

režiserske invencije, kako jih na odru narediti žive, okrogle, polnokrvne ljudi z vsemi tremi dimenzijami, da ne ostanajo plakati. Režiser ni samo odgovoren za uprizoritev v tem smislu, da predstavi njen pravi pečat, da vdihne mimiki, gesti in besedi njenega pravega duha, da razburli gledalce do soustvarjanja, marveč je odgovoren tudi za umetniški razvoj igralcev. Posebno velja, da za takole domače delo, ki nima še odrsko tradicijo. Iz njega mora zadati domača prst. Zorko je v glavnem nalogu rešil. Slabo so se mi zdeli izdelani prvi prizori v prvem dejanju, premalo je bila napeta linija dejanja v drugem in tretjem: kazen črnorokcu, pravo pot Tanji, ki oba izvirata iz senatorevega rodu. Tudi scena je kazala občapnost. Ostala je na sred med realizmom in simboliko. Gre za meščanski salon, v katerem ne bi smeli skopariti in tudi ni treba skopariti. Če ga naše gledališče ne zmore drugate, kot ga je, bi bilo bolje, če bi se inscenator realizmu docela odrekel. Slika, tako važen atribut imovitevšega salona, mora nekaj povedati. A kaj povesta slikki na naši sceni? Tudi z inscenacijo se ustvarja v gledališču tradicija.

Prav tako tudi z odrskim jezikom, z izgovarjanjo, s pravorečjem. V borbi za lepo zvenec odrski izgovor je koš naše borce za nacionalno gledališče. V Celju ni več treba poslušati, kako se bije književna slovenščina s štajerskim vokativom in akcentom, vsa tako hudo, ne, kakor se je.

Bankerot slovenskega liberalizma v njegovem zadnjem dejanju je predstavil Svegel. Imel je odlično masko in sem in tja tudi dobro igro. Imel pa je težko vlogo v tem osebnem in družbenem konfliktu obetov in sinov. Na njem je v veliki meri slonelo občutje drame, pa tudi razumljivost in nazornost dogajanja v Tanji in Savu. Kakor simbol umirajočega sveta je in ima spregovoriti nekaj besed, ki ne smejo biti deklamacija brez življenske sile; zrušiti se morajo iz njega, ne iskašči najmanjšega zunanjega učinka, če ne ostane papirnat tam, kjer bi moral biti brneč bron, zvenč marmor. Koliko človeških usod se je trlo v miselnosti, ki umira z njim! Njegova beseda bi morala ustvarjati v nas neko višjo resničnost, prepred meščanskega duha, ki je nekoč zmagoval s parolami o svobodi, bratstvu in enakosti, končal pa v najobčajnejšem nestvoru človeštva, v fašizmu. To velja tudi za takega senatorja, čeprav je malomeščan, a po svoji funkciji vendar spada v vodilno buržoazijo. V Sveglju sem pogrešal notranjega doživetja te drame, čeprav je sem in tja pokazal, da bi rad dal več. Gorščeva je s Tanjo uspešno oblikovala žensko, kakršnih je bilo mnogo v tem času. Na vsak način je za celjski oder pridobitev. Bila je prepravičevalna in je s tem dosegla svoje, dvorana je sprejela, kar ji je hotel in kar ji je moral igralka dat. Raje gledam tako igralko, kakor pa kak poklicni igralski naraščaj, v katerem vidiš sicer nekoliko znanja, a manj duha in nobene osebne svojstvenosti. Božičev Savo trpi na dramatski

anemiji, čeprav je močnih besedi in kosti. Te vrste »sinko« bi moral na odru ne samo govoriti, marveč bi ga hoteli videti v akciji vsaj toliko kot kurata. Božič je bil kljub temu še dovolj prepričljiv, a da ni pustil v nas posebnega vtisa, ni sam krit. Ti Jagi in Edmundi našega časa čakajo še na svoje oblikovalce. Zepkova je s svojo Iris še kar zadovoljivo odigrala te vrste žensko iz dobe ljubljanske okupacije. Ima imenitn glas, precej dobro obvlada prostor, nerodna pa je bila v nekaterih kretnjah. Napačna se mi je zdele njenja o fenomenu na Martelu. Prehladno orozje je za jeklo. Gombacēv padre Giovanni zahteva od igralca precešnjo kreativno moč. Od njegove igre v veliki meri zavisi dramatska napetost, pa ne samo to, od njega zavisi tudi, ali bo igra prav izvenčena ali ne. Gombacēv lik je malec izredno volitario. Predsednik Tojan govorja v takem stilu, kakor bi mogel poleg Praprotnika le še malo kdo. In tem primeru lik je treba postaviti. Vsek, ki hoče podljati življene, mora biti »v svoji notranjosti pol podobe. Tako nekako je reklo stari mojster Albrecht Dürer.

Tine Orel

Tovariši iz Trsta med nami

Ob zaključku tekmovanja SKUD-ov v Laškem, Soštanju in Celju je prispele na obisk Prosvetno društvo »Lonjer-Katinara« iz Trsta. Naši bratje iz Trsta so bili gostje SKUD-a »France Prešeren« v Celju, katero se je med posameznimi tekmovanjemi najbolje pokazalo. V soboto dopoldne je bil svečan sprejem ob prihodu na kolodvor. Godba na pihala »France Prešeren« je svečanost povzdignila s svojo glasbo na peronu. Pred izhodom pa so pričakovali goste zastopnik SKUD-a »France Prešeren«, Mestnega komitea Partije, Mestnega odbora Ljudske prosvete in zastopnika OS-a. V špalirju so jih prisrčno pozdravili naši pionirji ter jih obdarili z nageljini. Naša mladina si je na mah osvojila srca neovojenih Tržačanov in bila prisrčna vez med njimi in Celjani. V trdn veri, da so se gostje počutili že ob sprejemu kot na svojih domačih tleh, smo pozabili eni in drugi, da nas dele nasilne meje.

Na večer so se gostje zbrali v domu Ljudske prosvete, kjer jih je sprejela polna dvorana z vso celjsko prisrčnostjo. V imenu Mestnega komitea KPS v Celju in v imenu Ljudske prosvete v Celju je sprejoril tovariš Ašker, nakar so Tržačani izvajali lep izbran spor, pevci so predvsem zapečili tržaške narodne pesmi, ki so pri nas manj znanee. Njihovo petje je osvojilo slehernega poslušalca, tako, da je bil kontakt iz vsega začetka vsestransko ustvarjen. Na spored so se poleg pevskih zborovkih točk vrstili tudi solisti (violina), klavir, klarinska harmonika, tenor, duet alta in soprani ter recitacije. Vsi solisti in recitatorji so naravnost presenetili poslušalce. V pozdrav Tržačanom je zapečil pevski zbor SKUD-a »France Prešeren« štiri pesmi, med katerimi je posebno prisrčno odzvenela »Partizanska zdravica«. Tako prisrčne večerje Celje še ni doživel, saj je bil mogočna manifestacija, kakor da so izvajalci in poslušalci bili ena sama družina.

V nedeljo dopoldne se je vršila svečana predaja prehodnih zastavic in diplom najboljšim SKUD-om, najboljšim skupinam in poedincem. V prvih vrstah

so sedeli častni gostje iz Trsta, ki so s svojo navzočnostjo dali svečanosti še prav poseben poudarek. V imenu OS-a Celje je otvoril spored kulturno-prisrčni referent tov. Zupančič, ki je pozdravil, da se je tekmovanja udeležilo 9 sindikalnih kulturno-umetniških društev. Najboljš med njimi je bil SKUD France Prešeren, ki je dobil prehodno zastavico kot najboljši. Na tekmovanju je nastopilo 10 pevskih zborov, 5 godb na pihala, 7 solo-pevcev, dalje 4 dramatske skupine, 5 recitatorjev in lutkovni oder.

Dalej so bile podeljene zastavice: najboljši godbi na pihala SKUD-a France Prešeren, godalnemu orkestru SKUD-a Ivan Cankar Celje, mešanemu pevskemu zboru SKUD-a France Prešeren, državskemu odseku SKUD-a Laško in folklorni skupini SKUD-a Ivo Ključar-Kožuh. Diploma so prejeli slednji: najboljši moški pevski zbor rudarjev SKUD-a Požemelj iz Hude Jame, mešan zbor SKUD-a Potež iz Stor, za solopetje je prejela tov. Cveta Sajko, za recitatorja pa tov. Špelca Sketa.

Nagrajeni so izvajali kratke spored, s katerim so pripravili javnost, da so prisrčanje v polni meri zasluzili. Svečanosti so prisostvovali zastopniki naše ljudske oblasti, Partije, vojske in sindikata ter številni udarčniki. Po svečanosti je bil prirejen banket, katerega se je udeležilo 200 udeležencev, med njimi tudi gostje iz Trsta. Banket se je razvrl v kulturno prireditve svoje vrste, saj smo slišali dober govor tovariša prof. Aškerca in prekrasno petje nagrajenih zborov. Tržačani pa so prejeli v spomin na obisk daria. Višek patriotskega in bratskega vzužaja pa je bil nedvomno, kdo je tovariš iz Trsta prečital brzajn pozdrav maršala Titu. V teh lepih in nepozabnih urah se je razvila ikrsrena prešernost in le prehitro se je bližal čas slovesa. Ko smo se zvečer na postajali poslovili od naših gostov, smo bili vsi počni vere v našo silo, poslovili smo se v borbenem razpoloženju, ker vemo, da ni sile, ki bi mogla zavreti vse ustvarjalne sile v največjem elanu petletke.

Naši zavetniki so izvajali kratke spored, s katerim so pripravili javnost, da so prisrčanje v polni meri zasluzili. Svečanosti so prisostvovali zastopniki naše ljudske oblasti, Partije, vojske in sindikata ter številni udarčniki. Po svečanosti je bil prirejen banket, katerega se je udeležilo 200 udeležencev, med njimi tudi gostje iz Trsta. Banket se je razvrl v kulturno prireditve svoje vrste, saj smo slišali dober govor tovariša prof. Aškerca in prekrasno petje nagrajenih zborov. Tržačani pa so prejeli v spomin na obisk daria. Višek patriotskega in bratskega vzužaja pa je bil nedvomno, kdo je tovariš iz Trsta prečital brzajn pozdrav maršala Titu. V teh lepih in nepozabnih urah se je razvila ikrsrena prešernost in le prehitro se je bližal čas slovesa. Ko smo se zvečer na postajali poslovili od naših gostov, smo bili vsi počni vere v našo silo, poslovili smo se v borbenem razpoloženju, ker vemo, da ni sile, ki bi mogla zavreti vse ustvarjalne sile v največjem elanu petletke.

Naši zavetniki se je poslovili. Rekel je, da mora v sosednjo vas na drug sestanek. Mimogrede je šepnil Francetu, da se naj celica bolj brigata za Matijo, ker ga pozna iz partizanov kak fant je. — Francelj mu je povedal, da so bili o tem že govorili, in že se je spet dajal z ljudimi.

Potočnik je stisnil roko bližnjim in se ustavil pred Matijom: »No, hudič stari, v partizanah smo te prijemali zaradi pijače in še vedno se nisi popravil. Kdaj boš nehal pit?«

Tovariš komisar, zdaj pa primodus, da bom naredil temu konec! Iz Matijevih besed je velo nekaj trdnega, nekaj takega, kar se ne podere zlepiti.

»Glej, da boš držal besedo!...« Trenutek je pomisli, mu stisnil roko in vzpodbudno dejal: »Zaradi tvoje zadeve bom dobiti nekaj skozi vrata.«

Dvorana pa je hrušela naprej ko drevje v prostranem stolnem gozdu, kadar nastopi odjuga in prodira nezdružljivo plemad od drevesa do drevesa v njegovo osrčje.

»Glej, da boš držal besedo!...« Trenutek je pomisli, mu stisnil roko in vzpodbudno dejal: »Zaradi tvoje zadeve bom dobiti nekaj skozi vrata.«

Dvorana pa je hrušela naprej ko drevje v prostranem stolnem gozdu, kadar nastopi odjuga in prodira nezdružljivo plemad od drevesa do drevesa v njegovo osrčje.

(Konec)

se ga po kravje navlek. Misil je seveda večkrat, zato mu je pomežnik. »In nekoga, ki je imel preveč povedati, da sedanje čase, sem namesto miličnikov kar jaz malo pretrdo prijet. No, in hudič — šema je cel, kolikor ga je — tebi nič, meni nič, počila kost na nogi. Zato so me prijeli in zletel sem.«

Potočnik se je zamislil; nato hitro stopil k šoferju in mu nekaj naročil. Ta je pognal avto in izginil v ovinkom.

Streju je iz dvorane ves čas opazoval. Vsa kri mu je

